

Міністерство внутрішніх справ України
Харківський національний університет внутрішніх справ
Сумська філія

ДЕРЖАВА І ПРАВО: ПРОБЛЕМИ СТАНОВЛЕННЯ І СТРАТЕГІЯ РОЗВИТКУ

**Збірник матеріалів
VIII Міжнародної науково-практичної конференції,
присвяченій 20-й річниці Сумської філії Харківського національного
університету внутрішніх справ**

(16 – 17 травня 2015 р.)

**Суми – 2015
Видавничий дім «Ельдорадо»**

**УДК 34
ББК 67 я 43
Д 36**

*Рекомендовано до друку вченю радою Сумської філії Харківського національного університету внутрішніх справ, протокол № 4
від 08 квітня 2015 року*

Редакційна колегія:

Лукаш С.С., доктор юридичних наук, доцент (голова редколегії);
Василенко В.А., кандидат філологічних наук, доцент;
Гробова В.П., доктор юридичних наук, доцент;
Демиденко Н.М., кандидат історичних наук;
Левченко Н.І., кандидат юридичних наук;
Лук'янинхіна О.А., кандидат економічних наук, доцент;
Панасюк О.В., кандидат юридичних наук, доцент;
Сергієнко Т.М., старший викладач кафедри гуманітарних дисциплін Сумської філії ХНУВС.

Д 36 Держава і право: проблеми становлення і стратегія розвитку : Збірник матеріалів VIII Міжнародної науково-практичної конференції (16 – 17 травня 2015 року, м. Суми) / Сумська філія Харківського національного університету внутрішніх справ. – Суми : Видавничий дім «Ельдорадо», 2015 – 336 с.

Збірник містить тези доповідей учасників VIII Міжнародної науково-практичної конференції «Держава і право: проблеми становлення і стратегія розвитку» з проблем юриспруденції, економіки, філософії, історії, психології, лінгвістики, освіти, євроінтеграції на шляху розбудови державності України та зарубіжних країн.

УДК 34
ББК 67 я 43

© Сумська філія ХНУВС, 2015 р.
© ТОВ «Видавничий дім «Ельдорадо», 2015 р.

2. Бодюк А.В. Нормативно-правові акти природокористування: Довідник / А.В. Бодюк, М.К. Ковалсьчук, М.В. Kochur. – Ірпінь. : Наукова думка, 2006. – 542 с.

А.В. ФІСЕНКО

*Сумська філія Харківського національного
університету внутрішніх справ*

С.В. ЧЕРЕДНІЧЕНКО

*Інститут фізичної культури
Сумського державного педагогічного університету
імені А.С. Макаренка*

СПОРТИВНИЙ ІМІДЖ УКРАЇНИ В СВІТІ: АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ

Позиціонування держави на світовій арені, створення бренду держави та вміле управління ним, або так званий брендинг країни, в сьогоднішніх реаліях набуває все більшої ваги. Мистецтво творення позитивного іміджу країни завдяки підкресленню її переваг, розкриттю різних аспектів ідентичності, а також креативній, продуманій роботі, спрямованій на нівелювання негативних асоціацій, об'єктивних чи суб'єктивних, на їх перепрограмування, є відносно новим інструментарієм в арсеналі засобів реалізації української внутрішньої та зовнішньої політики. Вдалий брендинг країни – могутній засіб впливу на світову громадську думку [1, 12].

Разом із тим безперечним є той факт, що багато в чому поліпшення іміджу країни формується завдяки спортивним досягненням на високому рівні. Таким чином, за допомогою спортивного брендинга, ми, українці, справами, а не словами, доводимо силу і життєздатність своєї нації. Тому до успіхів своїх спортсменів, які сприяють популяризації України на міжнародній арені, необхідно приділяти серйозну увагу.

Чим більше в Україні буде проходити знакових спортивних подій, тим вищим буде рівень популярності України за кордоном. Імідж держави, яка приділяє велику увагу спорту, і вміє організувати заходи найвищого гатунку, стане привабливим чинником для іноземних туристів, інвесторів і організаторів різних спортивних турнірів [2, 258].

Головною постаттю при формуванні спортивного іміджу країни є спортсмен. Як сприйматимуть усіх представників галузі спорту в країні чи як оцінять соціально-культурний потенціал всієї країни за кордоном, значною мірою залежить від спортсменів, особливо від спортивної еліти держави [1, 364]. Україна асоціюється з перемогами видатних атлетів Яни

Клочкової, Віталія та Володимира Кличків, Андрія Шевченка, іншими спортсменами, які вибирають найпочесніші нагороди чемпіонатів світу та Європи, літніх та зимових Олімпійських ігор. А також – зі спортсменами, які уособлюють найкращі людські якості і своїм професіоналізмом, а також поведінкою, манерами та зовнішнім виглядом формують позитивний імідж культурної та освіченої людини. Окрім того, позитивно на спортивний імідж впливає доброчинність українських спортсменів. На противагу зазначеним позитивним моментам спортивного іміджу країни, негативного забарвлення надають допінгові скандали, неетична поведінка спортсменів, тренерів і спортивних функціонерів під час змагань та поза межами спортивних арен. А також – перехід у закордонні клуби та національні збірні інших країн елітних українських спортсменів, прийняття спортсменами України іноземного громадянства, їх космополітизм [3].

Одним із найважливіших негативних моментів в українському спорті є втрата багатьох спортивних традицій, передусім – у масовому спорті, недосконалість наявних умов для залучення дітей до занять спортом у загальноосвітніх школах та підвищення спортивної майстерності талановитої молоді у ДЮСШ. З іншого боку, в ЗМІ поширилося твердження про розвиток в Україні масового та дитячо-юнацького спорту, що відображає поступове відновлення втраченого потенціалу і традицій [2, 260].

Інший аспект вітчизняного спортивного іміджу, який набув неоднозначних рис, пов’язаний з роботою тренерів. З одного боку, в Україні існує проблема з тренерськими кадрами – йдеться про виїзд за кордон кваліфікованих та досвідчених тренерів, відмову працювати за спеціальністю багатьох молодих тренерів-викладачів та, зокрема у футболі, надання керівництвом клубів переваги західним спеціалістам [4, 202]. З іншого ж боку, Україна відома висококваліфікованими тренерами, школами з видів спорту – Лобановського, Турчина, Дерюгіних та навчальними закладами, де готують тренерські кадри.

Кожен з аспектів українського спортивного іміджу має як позитивні, так і негативні моменти. Яке ж уявлення про спортивну Україну сформується у суспільстві, значною мірою залежить від їх висвітлення у ЗМІ. Незважаючи на чимало позитивних моментів, роботу спортивних мас-медіа у популяризації та створенні позитивного спортивного іміджу України можна вважати недостатньо якісною. Так, ЗМІ приділяють недостатню увагу багатьом видам спорту, в яких українські спортсмени

досягли визначних результатів і є світовими лідерами (плавання, гімнастика, легка атлетика, фехтування, стрільба та інші). Але навіть у тих матеріалах, що опубліковані, як правило, повідомляють лише про подію та результат – і майже нічого про особу спортсменів та їх тренерів. Також більшість матеріалів у ЗМІ присвячена футболу, або професійним видам спорту, де українські спортсмени участі не беруть [2, 259].

Отже, з усього вищезазначеного можна зробити наступний висновок. Комплексний аналіз складових спортивного іміджу держави дають можливість зрозуміти, наскільки важливо для кожної країни мати свій імідж.

У сучасних умовах перед нашою державою постала велика кількість проблем. Хоча деякі такі проблеми Україна за роки своєї незалежності вже подолала, але всеодно проблема спортивного іміджу України має велике значення і не вирішена ще до кінця.

Література

1. Почепцов Г.Г. Имиджелогия / Г.Г. Почепцов. – М.: Рефл-бук, К.: Ваклер, 2002. – 704 с.
2. Садовник О. Модель іміджу українського спорту, сформована на основі інформаційних повідомлень засобів масової комунікації / О. Садовник // Молода спортивна наука України: Зб. наук. праць у галузі фіз. культури та спорту. – Л: Вип. 9: у 4-х т., 2005. – Т. 3. – С. 257-261.
3. <http://blog.liga.net/user/spoddubnyak/article/15532.aspx>
4. Семченко Олександр. Спортивний імідж України / Олександр Семченко // Український науковий журнал «ОСВІТА РЕГІОНУ» – 2012. – Номер 4. – С. 200-204.

Білоус Т.Л.	
Педагогічні умови ефективності процесу фізичного виховання студентів	231
Василенко М.Є.	
Критерії оцінювання готовності майбутніх правників до юридичного консультування в умовах євроінтеграції	234
Демиденко Н.М.	
Українські шлюбно-сімейні традиції як складова національної культури українців у XVII-XVIII ст.	234
Денисенко С.О.	
Стратегічні напрямки збереження документів у бібліотеках вищих навчальних закладів юридичного профілю	237
Книш І.В.	
Екологізація освіти та виховання як одна з нагальних проблем сучасної України	239
Корнієнко Л.М.	
Модульно-розвивальне навчання як форма гуманізації вищої школи	242
Tanya Lervåg – Miljøterapeut	
Особенности развития личности с синдромом Аспергера	
Пішун С.Г.	
Логічна культура викладача вищого навчального закладу як інтенція у професійній діяльності	244
Sazonova Inna	
Film – die 5. Fertigkeit im DaF-/DaZ-Unterricht filmdidaktisierung zum Kurzfilm «Auf der Strecke»	247
Тамаркіна О.Л.	
Питання самостійності в навчальному процесі	250
Питання самостійності в навчальному процесі	252
Трубавіна І.М.	
До питання про євроінтеграцію в сфері соціальної роботи	
Шевель Б.А., Шевель А.А.	
Экологическая составляющая подготовки инженеров-педагогов	255
Фісенко А.В., Чередніченко С.В.	
Спортивний імідж України у світі: актуальні проблеми	256
Секція № 9 Соціально-економічна трансформація суспільства у процесі розбудови державності ураїни та європейської інтеграції	259
Александрова А. І., Клєпчева О. В.	
Фінансові аспекти забезпечення економічної стійкості	262

партнерства в Республике Беларусь в условиях Евразийского	
Чередниченко В.Б.	303
Наднебезпечні віруси та кіберзброя	
экономического союза	305
	309
	311
	313
	336